Te caut, Te caut, Isuse,
din zori în amurg,
cu doruri ce curg
spre Tine în valuri nespuse,
ca apa de munte în clocot,
ca ploaia de vară în ropot,
ca zborul soliei de clopot,
aşa eu Te caut, Isuse!...

C-o râvnă mai vie, mai caldă,
întruna Te cat,
deşi Te-am aflat,
şi sufletu-n Tine se scaldă!
Cum floarea-nsetează de soare,
cum cerbul doreşte izvoare,
aşa este-a mea căutare,
mereu mai curată, mai caldă!

**Cu cât eu Te caut pe Tine,
cu-atâta mai mult,
doresc să-Ţi ascult,
chemările Tale divine!
Căci cine-ar putea vreodată
cuprinde Fiinţa Ta toată,
în taine de soare-mbrăcată?
- De-aceea Te caut pe
Tine!...**

În Tine-mi găsesc liniştire,
şi sufletul meu,
primeşte mereu,
comori de-adevăr şi iubire!...
/: Te caut Izvor al cântării,
lumină în noaptea-ntristării,
doresc frământarea căutării,
că-n ea-i doar a mea
liniştire!... :/